

BIULETYN

Sekcji Emerytów i Rencistów

ZNP w Rybniku

jesień 2022

Jesienne ogólne spotkanie członków SEiR ZNP

w hotelu „POLITAŃSKI”,

w dniu

4 października 2022r.

**„Małe radości i drobne gesty życzliwości,
są najpiękniejszymi iskierkami naszej codzienności...”**

Koleżanki i Koledzy

Po trzyletniej przerwie spowodowanej pandemią, udało nam się znaleźć w miarę bezpieczny czas na spotkanie, aby można było zapalić takie „iskierki”. Iskierki naszej wieloletniej przyjaźni, sympatii, iskierki naszych wspomnień. Jest to możliwe tylko w czasie bezpośrednich kontaktów, których my seniorzy bardzo potrzebujemy. Żyjemy i działamy jako Sekcja ZNP w czasach trudnych. Kolejne fale pandemii i związane z nimi ograniczenia oraz wymogi sanitarne, nie pozwalają w pełni realizować naszego planu pracy. Nadal mamy obawy związane z powracającą pandemią, a w dodatku cieniem na naszej działalności kładzie się również trwająca wojna na Ukrainie. Niemniej wykorzystujemy każdą możliwość, by pobyć ze sobą w większym lub mniejszym gronie. Cienimy więc Waszą obecność na dzisiejszym spotkaniu. Jak zawsze w takich chwilach serdecznymi myślami obejmujemy tych naszych członków, którzy ze względu na wiek, czy stan zdrowia, razem z nami tu być nie mogą. Pozdrawiamy ich serdecznie i życzymy dużo dobrego zdrowia. Obecny życzymy radosnych koleżeńskich spotkań, pogodnych myśli i ciepła w sercu.

Przewodnicząca SEiR ZNP w Rybniku – Maria Rączka

Koleżanki i Koledzy

Rok 2022 obfituje w ważne dla Nas, Górnślązaków jubileusze. W lipcu na terenie wielu miast naszego regionu odbyły się uroczystości upamiętniające jubileusz 100 lat przyłączenia Górnego Śląska do Polski. Trudno w kilku zdaniach opisać tak burzliwy okres w dziejach naszej historii. Wspomnę więc tylko najistotniejsze zdarzenia, które wpłynęły na dalsze losy życia Polaków w naszym regionie.

100 rocznica przyłączenia Górnego Śląska do Polski

W listopadzie 1918 roku, po 123 latach zaborów, na mapy Europy wróciła Rzeczpospolita Polska. Jednak kwestia przynależności państwowej Górnego Śląska nie była rozstrzygnięta. Zanim zgodnie z postanowieniami traktatu wersalskiego przeprowadzono plebiscyt wybuchły dwa powstania śląskie w 1919 i 1920 roku, których celem było usunięcie z obszaru plebiscytowego niemieckich organów bezpieczeństwa. Pierwsze zakończyło się klęską w wyniku czego powstańcy szukali schronienia na terenie Polski, drugie natomiast sukcesem. Plebiscyt został przeprowadzony 21 marca 1921 roku. Sprowadzono z Niemiec blisko 200 tys. Emigrantów w wyniku czego głosujący za przynależnością do Polski okazali się mniejszością i stanowili zaledwie 40,3 proc. Komisja Plebiscytowa zdecydowała o przyznaniu prawie całego obszaru plebiscytowego Niemcom, co doprowadziło do wybuchu III powstania śląskiego pod wodzą Wojciecha Korfanteo. Miało ono na celu poprawę niekorzystnego dla Polaków wyniku Plebiscytu. Powstanie śląskie wybuchło w nocy z 2 na 3 maja 1921 r. i było największym zrywem powstańczym Ślązaków w XX w. W czasie III powstania doszło do dwóch dużych bitew powstańców z Niemcami w rejonie Góry Świętej Anny i pod Olzą. Były to najkrwawsze starcia w czasie powstań śląskich. 16 lipca 1922 roku w Katowicach odbyła się uroczystość zjednoczenia Górnego Śląska z Polską przez symboliczne przejęcie ziemi śląskiej przez rząd RP. Podpisano wówczas Akt Objęcia Górnego Śląska przez Polskę w granicach której znalazły się m.in. Katowice, Świętochłowice, Królewska Huta (obecny Chorzów), Rybnik, Lubliniec, Tarnowskie Góry i Pszczyna. Rybnik powrócił w granice niepodległej Polski dopiero po III Powstaniu Śląskim. Uroczyste przejęcie powiatu rybnickiego nastąpiło 4 lipca 1922 r.

Związek Nauczycielstwa Polskiego aktywnie włączył się w proces jednoczenia państwa polskiego poprzez udzielenie wsparcia finansowego oraz zaangażowanie osobiste naszych przedstawicieli. Józef Syska (1890-1982) przyszły prezes okręgu śląskiego czynnie uczestniczył w pracach plebiscytowych, Komitet Obrony Narodowej przy Związku jednorazowo przeznaczył 2 grudnia 1920 r. 100000 marek polskich na wsparcie plebiscytu a nauczycielstwo związkowe opodatkowało się na ten cel (przekazywano 1% poborów). Prowadzono też w całym kraju działania propagandowe i wspierano walkę o Śląsk o czym świadczą dokumenty z archiwów związkowych Warszawy i Krakowa czyli uchwała Komitetu Obrony Narodowej ZPNSP z 1920 roku i odezwa krakowska z maja 1921 r. a także dokument przedstawiający sieć ognisk Związku w 1924 r. na Górnym Śląsku.

100 lat Polskiej Oświaty na Górnym Śląsku

Byliśmy wolni, byliśmy Polakami i od tego momentu, od 1922 roku, na ziemiach śląskich zaczęły rozkwitać polska edukacja, polskie szkoły.

HISTORIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ Z ODDZIAŁAMI MISTRZOSTWA SPORTOWEGO NR 9 IM. ADAMA MICKIEWICZA W RYBNIKU dawniej Szkoła Powszechna nr 1 w Rybniku

~ materiał udostępniony przez Dyrektora SP9 Małgorzatę Pomykalską ~

Dzieje szkoły sięgają odległej przeszłości, gdyż jest ona spadkobierczynią najstarszej szkoły powszechnej w Rybniku. Pierwsze wzmianki o jej funkcjonowaniu pochodzą z XVI wieku. Jej organizatorem był miejscowy proboszcz, a pierwszym rybnickim nauczycielem, czyli "rektorem" był miejscowy organista Stanisław. Szkoła ta mieściła się w drewnianym budynku probostwa, stojącym naprzeciwko kościoła Najświętszej Marii Panny na ulicy Gliwickiej. Potem szkołę przeniesiono na ulicę ks. Brudnioka, dziś jest tam klasztor Sióstr Wizytek. Nie wiadomo jak wielu uczniów uczęszczało do rybnickiej szkoły. Nauka nie była obowiązkowa,

więc rodzice woleli wykorzystywać dzieci do pomocy w gospodarstwie. Przypuszczalnie do szkoły chodziło 20 małych Rybniczian. Ich liczba zależała od pory roku. Okresem gdy najwięcej uczniów pobierało naukę była zima, gdy kończyły się prace na roli. W 1794 roku w państwie pruskim, do którego należał Śląsk, wprowadzono „przymus szkolny”. Na mocy tego obowiązku dzieci miały pobierać wykształcenie zależne od stanu społecznego. Uczniowie kończący szkołę znali podstawowe prawdy wiary, umieli pisać i czytać oraz liczyć. W praktyce oznaczało to wzrost liczby uczniów i potrzebę powstania większej szkoły.

Nowa murowana jednopiętrowa szkoła powstała w 1818 roku u zbiegu ulic Cmentarnej i Rudzkiej, przy kościele Matki Boskiej Bolesnej. Według dokumentów naukę w szkole pobierało ponad 200 uczniów. W połowie XIX wieku powstały w Rybniku nowe szkoły o charakterze wyznaniowym, były to katolickie szkoły ludowe. Swoje szkoły mieli także ewangelicy i Żydzi. Od 1864 roku zaczęto wprowadzać do szkół obowiązek nauczania w języku niemieckim. Okres Kulturkampf doprowadził do całkowitego wycofania ze szkół języka polskiego i polskich nauczycieli.

W 1900 roku postanowiono powiększyć szkołę. Autorem neogotyckiego budynku szkolnego był gliwicki architekt E. Petzkie. W 1902 roku ukończono budowę nowej szkoły. W jej murach mieściły się klasy szkoły podstawowej oraz klasy gimnazjalne. Dyrektorem szkoły w tym okresie był Tschauder. Gimnazjum w 1910 roku zostało przeniesione do nowego budynku przy ulicy Kościuszki, dzisiejszego I Liceum Ogólnokształcącego.

Po I wojnie światowej Śląsk, a wraz z nim i Rybnik, nadal znajdował się poza granicami Polski. Do macierzy powrócił dopiero po powstaniach śląskich w 1922 roku. W budynku przy ulicy Cmentarnej utworzono państwową polską szkołę podstawową. Pierwszym kierownikiem polskim został „rektor” Rozkwitalski. Od 1922 roku Rybnik mógł poszczycić się także polskimi nauczycielkami. Były to kobiety, które od 1920 roku brały udział w polskim kursie nauczycielskim organizowanym przez Wydział Szkolny Polskiego Komisarjatu Plebiscytowego w Rybniku. Potem odbyły praktyki w Krakowie i po zdaniu egzaminów stały się załóżkami polskiego szkolnictwa w naszym mieście. W okresie międzywojennym oraz krótko po wojnie szkoła ta nosiła nazwę „Szkoły nr 1”.

W okresie drugiej wojny światowej polskie szkoły w tym również „Szkoła nr1”, przestały istnieć. Zastąpiły je szkoły niemieckie. Zasadniczym zadaniem tych szkół była pełna germanizacja i wychowanie w duchu narodowosocjalistycznym. Szkoła nr 1 została zniszczona, była najbardziej zniszczonym budynkiem w Rybniku. Największe straty powstały przed samym wyzwoleniem pod koniec marca 1945 roku.

Po wyzwoleniu miasta zajęto się jego odbudową, procesowi temu poddana została także szkoła. Odbudowa została zakończona po dwóch latach. Uruchomiona szkoła szybko otworzyła swe drzwi dla uczniów. Wkrótce zmieniono nazwę szkoły na „Szkołę Podstawową nr 9”. 1 września 1999 roku, po wprowadzeniu reformy oświaty, w budynku szkoły podstawowej otwarto Gimnazjum nr 1. Po kolejnej reformie oświaty stała się ponownie Szkołą Podstawową nr 9 w Rybniku.

Szkoła ta znana jest z najpiękniejszego pod względem architektonicznym budynku.

HISTORIA I LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO IM. POWSTAŃCÓW ŚLĄSKICH W RYBNIKU

~ materiał udostępniony przez Dyrektora I LO Tadeusza Chróścza ~

Polskie Gimnazjum Państwowe w Rybniku - najstarsza na ziemi rybnicko-wodzisławskiej szkoła średnia, obejmowała zasięgiem swojego oddziaływania znaczne obszary - poza miastem, także i wiejskie - po Odrę, Olzę i Bierawkę. Uczniowie do szkoły przyjeżdżali pociągami, na rowerach lub przychodzili pieszo.

Rybnik, w czasie kiedy budowano szkołę, należał już do większych miast na Górnym Śląsku i stanowił ważny ośrodek administracyjny (w 1910 r. liczył 11656 mieszkańców).

Prawdziwym bastionem niemczyzny w Rybniku, wedle zamysłu władz oświatowych miała być prywatna szkoła zawodowa dla chłopców przekształcona w 1908 r. na niemieckie progimnazjum, które w październiku 1911 r. otrzymało nowy budynek przy dzisiejszej ulicy

T. Kościuszki. Stworzenie tej nowej lokalizacji zdecydowało o przekształceniu szkoły w gimnazjum. Dyrektorami byli dr Wahner (od powstania gimnazjum), dr Münzer (dyrektor do końca 1921 r.) i prof. Segers (do 5 VII 1922 r.).

Rybnik powrócił w granice niepodległej Polski 4 lipca 1922 r. Większość obywateli miasta w tym czasie ledwie wiązała koniec z końcem, gdyż na lata dwudzieste przypada okres kryzysu gospodarczego, chociaż, jak wspominają dawni absolwenci, w wielu domach oszczędzano na wszystkim, by zebrać pieniądze na opłacenie czesnego i syna wykształcić, bo prestiż matury w tym czasie był ogromny.

5 lipca 1922 r. w Rybniku ks. Józef Okrent przejął od niemieckiego dyrektora Segersa budynek gimnazjalny wraz z wyposażeniem i przekazał go w tymczasowy zarząd ks. Długajowi. Po nim krótko jego zarządcą był ks. Walenta i wreszcie pod koniec sierpnia 1922 r. szkołę przejął mianowany na stanowisko jej dyrektora ks. dr Stefan Siwiec. Gimnazjum niemieckie, które w ostatnim roku szkolnym pracowało z przerwami i nie wydało ostatecznie świadectw promocyjnych zakończyło działalność, a dokumentacja została przez władze niemieckie wywieziona do Wrocławia. Do klas od II do VIII zapisali się niektórzy uczniowie z niemieckiego gimnazjum, inni wybrali kontynuację nauki w niemieckiej szkole prywatnej. Do nowo utworzonego gimnazjum polskiego zgłosiło się około 120 uczniów. W czerwcu 1923 r. odbyła się matura. Przystąpiło do niej tylko 2 abiturientów: Bolesław Kominek i Emil Otawa z Pszowa.

Pierwsze lata były bardzo trudne. Budynek wymagał remontu. Tymczasem tę sprawę odkładano z powodu braku środków i ograniczano się do wykonywania drobnych i niezbędnych prac konserwatorskich, uzupełniano pomoce naukowe lub naprawiano zużyte i uszkodzone meble. W 1925 r. polonista prof. Władysław Starkel zorganizował szkolną bibliotekę. Najpierw była tylko szafa w korytarzu ze 100 książkami i uczniem Alojzym Mańką jako bibliotekarzem. Z czasem księgozbiór rozrastał się, zwłaszcza dzięki staraniom dra Innocentego Libury.

Tymczasem na mocy decyzji Wojewody Śląskiego Michała Grażyńskiego z dnia 22 maja 1929 roku, ks. dr Stefan Siwiec, po 7 latach urzędowania na stanowisku dyrektora został przeniesiony przedwcześnie na emeryturę. Jego miejsce zajął nauczyciel gimnazjum w Mikołowie – Piotr Kondziela.

W latach 1935-37 gwałtownie (do 702) wzrosła liczba uczniów. Pociągnęło to za sobą konieczność powiększenia grona nauczycielskiego z 23 do 30 osób. W tym samym roku wprowadzono kodeks uczniowski, który mówił o przywilejach i obowiązkach uczniów oraz o ewentualnych karach za ich nieprzestrzeganie. Powstała również w tym samym czasie biblioteka szkolna, drużyna harcerska oraz szkolne czasopisma „Zew Młodzieży” oraz „Jutrzenka”, która wydawana jest po dziś dzień. Po nim dyrektorem został Stanisław Zdąbłasz. Następnym dyrektorem był Jan Kotajny, jednak w październiku 1938 r. został służbowo przeniesiony do zaolziańskiego Cieszyna na stanowisko dyrektora II Państwowego Gimnazjum i Liceum.

W rybnickim gimnazjum jego miejsce zajął dr Stanisław Kasztelowicz. W lipcu 1939 r. na podstawie decyzji Wydziału Oświecenia Publicznego Województwa Śląskiego, dyrektorem naszej szkoły został Florian Nowak. Nie zdążył on jednak inaugurować roku szkolnego 1939/40 z powodu wybuchu II wojny światowej.

Na początku okupacji hitlerowskiej budynek szkolny był siedzibą niemieckiej policji, potem szkołą niemiecką, a w 1945 r. urządzono w nim szpital wojskowy niemiecki, następnie radziecki w końcu obóz etapowy dla Ukraińców wracających z Niemiec. W warunkach wojennych działań

frontowych budynek został ogołocony ze sprzętu i uległ znacznemu uszkodzeniu. W czasie wojny i okupacji ucierpieli też nauczyciele i wychowankowie szkoły. Wielu poległo na polach bitew lub zakatowano ich w obozach śmierci, stracono na szubienicach, ścięto w katowickim więzieniu i rozstrzelano. Długa jest lista bohaterów. Ich pamięć sławi tablica marmurowa w szkole i dwie księgi.

W latach powojennych szkołę należało stworzyć praktycznie od podstaw. Były wielkie trudności, ponieważ brakowało wszystkiego, a nade wszystko środków finansowych. Powoli je przezwyciężano. Najpierw z Chwałowic sprowadzono ekipę saperów, którzy usunęli z budynku i jego otoczenia miny. Później oczyszczono teren wokół szkoły z zużytych opatrunków i innych śmieci. Przeprowadzono też ekshumację żołnierzy grzebanych na boisku szkolnym podczas działań wojennych. W końcu przystąpiono do usuwania szkód wojennych i ogólnego remontu budynku. Po zakończeniu prac rozpoczęto nowy rok szkolny, przy czym młodzież uczyła się również w okresie letnim. To, że w takich warunkach można było uruchomić szkołę już 4 czerwca 1945 roku, trzeba zapewne przypisać osobistemu wpływowi jej dyrektora Edwarda Szymańskiego.

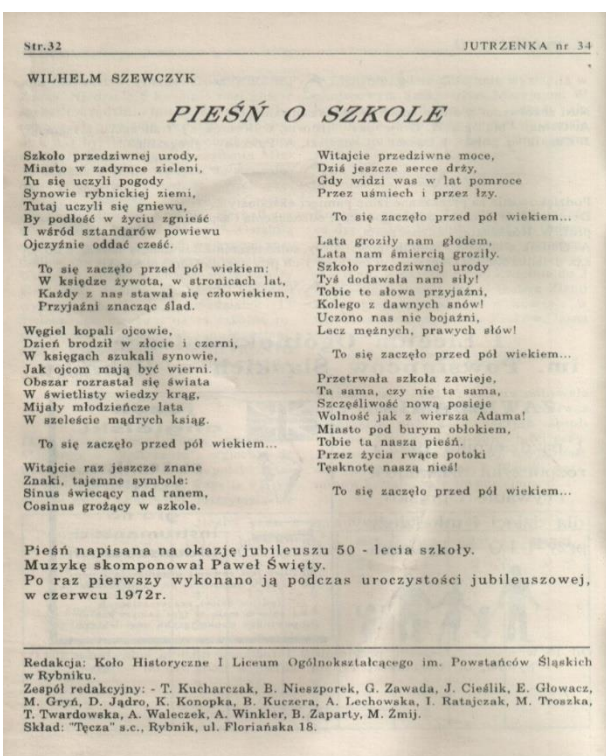

Obdarzony umiejętnością zjednywania ludzi potrafił zgromadzić grono nauczycieli. W roku szkolnym 1945/46 zmieniono status szkoły na liceum. Przyjęto także więcej uczniów, bo aż 978, w tym 256 dziewcząt. To sprawiło, że szkoła zaczęła się w szybkim tempie odradzać, by w roku 1947 doczekać się 25-lecia istnienia. Uroczystość jubileuszowa odbyła się we wrześniu 1947 roku. Wydano księgę pamiątkową, a Rada Rodzicielska ufundowała sztandar.

W 1952 r. kierownictwo szkoły objął dyrektor Jan Drozdowski. 10 listopada 1958 roku, na wniosek prof. Wandy Różańskiej, liceum otrzymało imię Powstańców Śląskich, na cześć i chwałę przodków, którzy oddali życie w obronie ojczyzny i Śląska. Po śmierci Jana Drozdowskiego, funkcję dyrektora I Liceum Ogólnokształcącego sprawowała mgr Barbara Ostroga. W dniach 19-21 października 1972 roku odbyły się uroczystości 50-lecia szkoły. To wielkie wydarzenie w dziejach liceum swą obecnością zaszczylił jej pierwszy absolwent abp Bolesław Kominek.

W roku 1974 pojawiły się pierwsze egzemplarze szkolnego pisma „Jutrzenka”, redagowanego przez zespół uczniów koła historycznego prof. Tadeusza Kucharczaka.

23 stycznia 1981 r. z niewyjaśnionych dotąd przyczyn, wybuchł pożar na strychu szkolnym. Spalił się dach i pomieszczenia na trzeciej kondygnacji. W czasie pożaru ewakuacja młodzieży przebiegała bardzo sprawnie, uniknięto popłochu i nie było wypadku, mimo że zagrożenie było znaczne. Do 27 czerwca młodzież uczyła się w drugim rybnickim liceum na drugą zmianę.

Maturę pisemną 11-12 maja zdawała w salach Teatru Ziemi Rybnickiej, a ustne egzaminy przeprowadzono w odbudowanej części szkoły. W nowym roku szkolnym 1981/82 zajęcia odbywały się na dwie zmiany w wyremontowanych pomieszczeniach. Jednocześnie trwały prace budowlane. 14 października 1981 r. przechodząca na emeryturę mgr Barbara Ostroga przekazała stanowisko dyrektora liceum mgr Edycie Korepcie. 2 września 1985 r. szkoła przystąpiła do Krajowego Zespołu Szkół Twórczych, a następnie 13 października 1986 r. została włączona do Klubu

Przodujących Szkół. W 1987 r. mgr J. Wystub założyła Chór Muzyki Dawnej oraz kwartet akordeonowy, a mgr Lidia Marszolik – Chór Żeński „Bel Canto”.

Z końcem lipca 1991 r. przeszła na emeryturę dyrektor Korepta, a jej miejsce zajęła mgr Janina Wystub.

się kadencja p. dyrektor mgr Janiny Wystub i we wrześniu, jako 12 dyrektor, jej funkcję przejął na rok mgr Zbigniew Tomala. Obecnie, od 1997 roku, funkcję dyrektora pełni mgr Tadeusz Chrószcz.

Ważnym wydarzeniem w szkole był jej jubileusz 70-lecia obchodzony w dniu 26 września 1992 r., podczas którego poświęcona została szkolna biblioteka. Nadano jej imię profesora Alojzego Mańki. 31 sierpnia 1996 r., po 5 latach, zakończyła

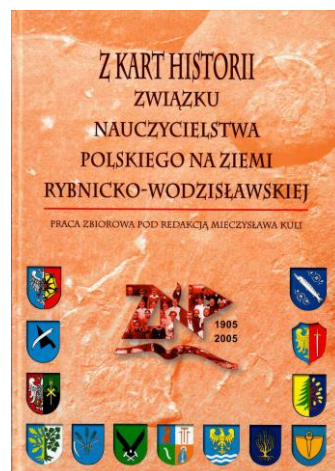

100 lat Związku Nauczycielstwa Polskiego na Górnym Śląsku

Bieg historii sprawił, że do dwóch wspaniałych jubileuszy, o których wspominałam wyżej dołącza trzeci związany bezpośrednio z nami – Związkiem Nauczycielstwa Polskiego. W książce napisanej przez zmarłego niedawno Mieczysława Kulę znajdziemy pięknie opisane dzieje ZNP na naszej ziemi Rybnicko-Wodzisławskiej. Autor opisał w niej historię powstawania Związku Nauczycielstwa Polskiego w powiecie rybnickim oraz samym Rybniku.

Oddziałowy Powiatowy ZPNP w Rybniku do czerwca 1923 roku zrzeszał nauczycieli zatrudnionych w obrębie powiatu rybnickiego. Pierwsze informacje o rybnickim Ognisku Związku Polskiego Nauczycieli Szkół Powszechnych znajdziemy w „Kwestionariuszu do sprawozdania z działalności Ognisk i Oddziałów Pow.za r.1923”, w którym zapisano, że Ognisko w Rybniku obejmowało swoim zasięgiem okręgi szkolne I i II w Rybniku. Do ogniska należeli wtedy niektórzy nauczyciele ze szkół:

1. Biertułtowy – Szkoła 6 klasowa - 9 nauczycieli
2. Brzezie – Szkoła 6-klasowa – 8 nauczycieli
3. Chwałowice – Szkoła 6-klasowa – 5 nauczycieli
4. Chałupki-Markłowickie – Szkoła 2-klasowa – 2 nauczycieli
5. Czernica – Szkoła 6-klasowa – 6 nauczycieli
6. Czuchów – Szkoła 7-klasowa – 9 nauczycieli
7. Kolonia Emma – Szkoła 7- klasowa - - 9 nauczycieli
8. Gotartowice – Szkoła 4 kasowa - 4 nauczycieli
9. Jejkowice – Szkoła 4 klasowa – 4 nauczycieli
10. Ligota – Szkoła 6-klasowa – 6 nauczycieli
11. Paruszowiec – Szkoła 7 klasowa – 12 nauczycieli Piece – Szkoła 4 klasowa – 3 nauczycieli.

W dniu założenia, do rybnickiego Ogniska Związku Polskiego Nauczycieli Szkół Powszechnych należało 67 członków.

12 stycznia 1924 roku wybrany został zarząd, w skład którego weszli:

- prezes: Antoni Janik, kierownik szkoły w Jejkowicach
- zastępca prezesa: Andrzej Pałys, kierownik szkoły w Rydułtowach
- sekretarz: Otmar Pieczka, nauczyciel szkoły w Jejkowicach
- skarbnik: Franciszek Żuława, nauczyciel szkoły w Rybniku
- członkowie zarządu: Władysław Pawlik, Władysław Linca, Józef Mijał, Wincenta Kisielewska, Jan Kurmanowicz

W 1925 roku przy Ognisku w Rybniku działał chór oraz orkiestra, którego szeregi zasilali nauczyciele z Ogniska w Wodzisławiu Śląskim. Wystąpili oni między innymi na uroczystości poświęcenia sanatorium w Zakopanem. Występy chóru uświetniały także ważne wydarzenia związkowe.

W 1935 roku Zarząd Oddziału ZNP w Rybniku otworzył własny lokal biurowy przy ul. Mickiewicza.

W latach dwudziestych ubiegłego wieku, na terenach powiatu rybnickiego, istniały załączki szkolnictwa zawodowego. , niestety w okresie międzywojennym nie udało się założyć sekcji szkolnictwa zawodowego. W piśmie wystosowanym przez Zarząd Oddziału Powiatowego ZNP w Rybniku z dnia 18.11.1926 roku do ZG ZNP w Warszawie czytamy:

[...] Załatwiając pismo Sekcji Szkolnictwa Zawodowego z dnia 27 października 1936.L.40261/S.S.Z. donosimy co następuje:

ad 1) Listy nauczycieli uczących w szkołach zawodowych i będących członkami ZNP przesłać nie możemy, bo takich na terenie powiatu nie ma. W wiejskich szkołach dokształcających i niektórych miejskich uczą nauczyciele szkół powszechnych, z których część należy do ZNP, ci są objęci sekcją szkolnictwa powszechnego.

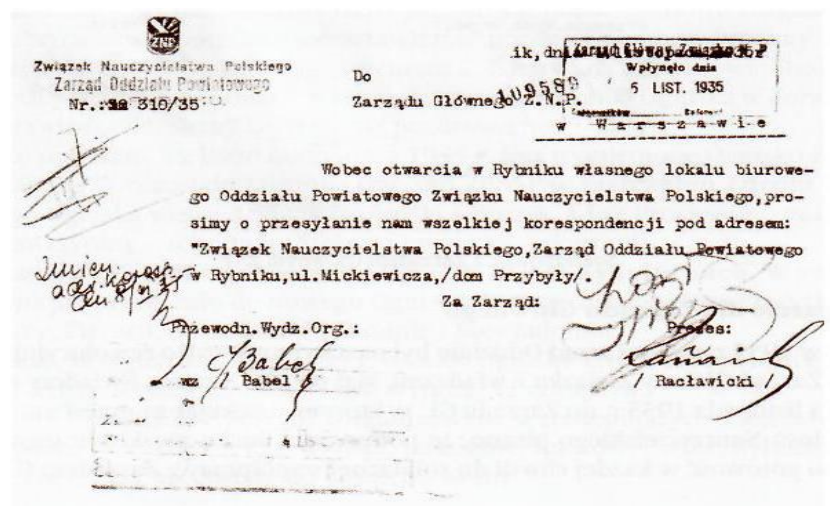
ad 2) Możliwość utworzenia Sekcji Szkolnictwa Zawodowego w powiecie nie istnieje, nie ma na terenie powiatu nauczyciela szkoły zawodowej, który mógłby się zająć zorganizowaniem takiej sekcji. W kierunku zorganizowania Sekcji Szkolnictwa Zawodowego i Średniego podjęte były dwukrotnie próby, pozostały jednak bez rezultatu. Wpisał się do Ogniska w Rybniku Dyr. Szkoły Rolniczej, ale składek mimo zawezwania nie płacił, wobec czego został z listy członków skreślony.

W Rybniku istnieje koło Stowarzyszenia Nauczycieli Szkół Zawodowych, liczy około 14 członków i nie przejawia na zewnątrz żadnej działalności. Podajemy nazwiska osób z propozycją, ażeby Zarząd Główny Sekcji Szkolnictwa Zawodowego zwrócił się do nich w sprawie ewentualnej organizacji Sekcji Szkolnictwa Zawodowego: PP. inż. Gawlikowski dyr. Szkoły Rolniczej, Wazowski Roman, dyr. Szkoły Handlowej i Branny Jan, kierownik Publicznej Szkoły Dokształcającej Zawodowej, wszyscy w Rybniku.

Cześć! Prezes: /-/ Gutowski Tadeusz.

Pod koniec 1935 roku Zarząd Główny podjął próbę utworzenia przy Zarządzie Oddziału ZNP w Rybniku utworzenia Sekcji Nauczycieli Szkół Średnich Ogólnokształcących i Zawodowych. I tym razem działanie te nie przyniosły oczekiwanego rezultatu.

Z kart książki dowiadujemy się, że członkami Oddziału ZNP w Rybniku byli również nauczyciele uczący w szkołach dla mniejszości niemieckiej (Publiczna Szkoła Powszechna dla Mniejszości Jęz. Niemieckiej)

Informacja o otwarciu własnego lokalu związkowego – rok 1935

W okresie drugiej wojny światowej rybniczcy nauczyciele ginęli na frontach, w obozach koncentracyjnych, byli uwięzieni, pracowali ciężko jako robotnicy np. w zakładach złomu w Gliwicach, wykonywali prace przymusowe w Sudetach itp. Niektórzy nauczyciele zmuszeni zostali do służby w wojsku niemieckim. Wielu nauczycieli schroniło się do Generalnej Guberni, gdzie uczestniczyło w akcji tajnego nauczania.

Wykaz nauczycieli, związanych po wojnie z Rybnikiem, którzy prowadzili tajne nauczanie w miejscach ich wojennego pobytu:

1. Maria Dublewska (Lic. Ekon. Rybnik) – uczyła we Lwowie w 1941 r. i w Krakowie,
2. Helena Grad (SP 9 Rybnik) – uczyła w Woli Dolnej, pow. łańcucki, w latach 1940-1944 (Kur. Ośw. i Wych. W K-cach z 23.12.1982),
3. Janina Jankiewicz (Lic. Ekon. Rybnik) – uczyła w Lwowie w latach 1944 i 1945,
4. Józef Bolesław Korzeniowski (Zesp. Szkół. Mech. Rybnik) uczył w tajnej szkole w Trembowli,
5. Zenobia Łomot (pracowała w Raciborzu, mieszkanka Rybnika) – uczyła od 01.09.1939 do 31.03.1945 w b. powiecie Chełm Lubelski (Kur. Ośw. i Wych. Opole z 11.09.1957),
6. Janina Łunarszewska (SP Radlin) – uczyła w Komornikach, pow. myślenicki, od 01.04.1940 do 31.07.1944 (Komisja Weryfikacyjna Kuratorium w Krakowie z 26.06.1946),
7. Stanisława Plac – Wrześniak (Lic. Ekon. Rybnik) w okresie okupacji (w latach 1941-44) prowadziła tajne nauczanie nieorganizowane w Chrzanowie (woj. krakowskie) w zakresie szkolenia podstawowego i średniego.
8. Józefa Sołtys (Lic. Ekon.) – to nauczycielka geografii tajnego nauczania, a następnie kierownik Szkoły Powszechnej nr 32 we Lwowie (od początku roku 1939 do 22.06.1941 r.) i
9. Stefania Wnuk (Lic. Ekon. Rybnik) – uczyła w Zakopanem od 01.01.1940 do 01.02.1942 (KOS Kraków z 13.06.1947).

Rybnik został wyzwolony 28 marca 1945 roku. Wkład we wznowienie działalności ZNP włożyli między innymi: Szczepan Młyński, Piotr Korgul, Antoni Rogowski, Józef Janik, Kazimierz Trygalski, Bronisław Warot, Tadeusz Gutowski, Antoni Jarosz, Wincenty Woźniak, Bernard Zgorzyński, Edmund Rogalski i Władysław Dworaczek. Pierwszym prezesem Zarządu Powiatowego ZNP w Rybniku w latach 1945-1949 był Antoni Rogowski. W 1948 roku przy ZNP zaczęła działać biblioteka pedagogiczna. Początkowo prowadziła ją Wiktoria Kempieńska i Irena Pilchowa., a od 1951 roku Gerard Gajda. W 1953 roku wznowił również działalność Chór Związku Nauczycielstwa Polskiego w Rybniku, który na początku liczył 30 śpiewaków. W latach największej świetności występowało w nim ponad 70 członków. Działalność swoją zakończyli w 1972 roku.

Rada Zakładowa ZNP w Rybniku – 1972 r.

Zarząd

Marian Faberski

Mieczysław Miliński

Dominik Gryt

Czesława Pasierbek

Stanisław Wajda

Leon Pytlik

1 lipca 1975 roku dokonano nowego podziału administracyjnego kraju, wprowadzono 49 województwa, co miało przełożenie na likwidację powiatowych zarządów ZNP. W ich miejsce powstały Miejskie i Gminne Rady Zakładowe ZNP. Rada Zakładowa ZNP w Rybniku znalazła swoją siedzibę przy dzisiejszej ulicy 3 maja. Napięcia trwające w kraju przez cały 1981 rok nie sprzyjały pracy związkowej. Z chwilą ogłoszenia stanu wojennego (13 grudnia 1981 roku) działalność ZNP została zawieszona. Biuro związku zamknięto i opieczętowano. Mimo ogłoszenia stanu wojennego, starano się rozwiązywać różne problemy socjalne nauczycieli. W sierpniu 1982 roku została powołana przez inspektora szkolnego komisja socjalna. Inspektor wyraził również zgodę na otwarcie 1 września 1982 roku Klubu Nauczyciela dla wszystkich nauczycieli, niezależnie od ich sympatii związkowych.

Jak czytamy w książce „Z kart historii Związku Nauczycielstwa Polskiego na ziemi Rybnicko-Wodzisławskiej” nauczyciele wierni ZNP czekali na sposobność powołania do działania „nowego” ZNP. Grupa inicjatywna powstała pod koniec 1982 roku. Po dwóch miesiącach związek liczył 276 członków (141 ze szkolnictwa podstawowego, 83 ze szkół ponadpodstawowych, 40 z przedszkoli i 12 emerytów). 16 lutego 1983 roku dokonano wyboru Zarządu Oddziału ZNP w Rybniku i w porozumieniu z Wydziałem Oświaty i Wychowania ustalono przejęcie Klubu Nauczyciela, który miał być dostępny dla wszystkich pracowników oświaty.

W maju 1983 roku organizacja rybnicka opowiedziała się za utworzeniem ogólnokrajowej organizacji Związku Nauczycielstwa Polskiego. Przewodnicząca ZNP w Rybniku Jadwiga Zwierzyńska została wybrana do grupy założycielskiej ZNP w województwie katowickim.

Prezesi ZOZNP w Rybniku w Latach 1945-2005

Antoni Rogowski
1945-1949

Szczepan Młyński
1949

Alojzy Machej
1949-1955

Władysław Dworaczek
1955-1961

Antoni Jarosz
1961-1969

Lucjan Pytel
1969-1972

Marian Faberski
1972-1975

Mieczysław Miliński
1975-1980

Jerzy Dudek
15.01-10.04.1980

Walerian Czerwiński
1980-1981

Jadwiga Zwierzyńska
1983-1990

Kazimierz Piekarz
1990-nadal

Najnowsze dzieje Oddziału ZNP w Rybniku Wszyscy znamy, kolejne karty historii tworzył Prezes Kazimierz Piekarz do roku 2019 z kilkoma pokoleniami członków Związku Nauczycielstwa Polskiego. Ten fragment historii może opowiedzieć On sam.

Prezes Oddziału ZNP w Rybniku
Izabela Faksa-Lerch

Nasi Jubilaci 2022

70 LAT PRZYNALEŻNOŚCI DO ZNP – **Irena Szklanny, Teresa Chlubek, Alina Hein**

65 LAT PRZYNALEŻNOŚCI DO ZNP – **Paweł Bonk**

60 LAT PRZYNALEŻNOŚCI DO ZNP – **Adelajda Biegonek, Urszula Motyka, Klara Sikora**

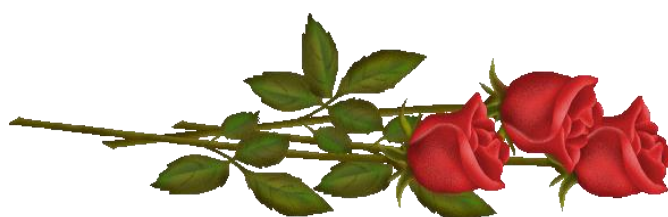
50 LAT PRZYNALEŻNOŚCI DO ZNP – **Janina Nowakowska, Ewelina Skrzypczyk,**

40 LAT PRZYNALEŻNOŚCI DO ZNP – **Maria Chmielarczyk, Teresa Niedziela, Anna Sobik, Teresa Pytlik**

30 LAT PRZYNALEŻNOŚCI DO ZNP – **Wiesława Tworzydło, Bożena Chałubowicz, Elżbieta Ferenc**

25 LAT PRZYNALEŻNOŚCI DO ZNP – **Krystyna Palarz, Jolanta Rutkowska, Krystyna Łukaszek, Stanisława Stefańska**

GRATULUJEMY NASZYM JUBILATOM I ŻYCZYMY KOLEJNYCH JUBILEUSZY.

65 LAT PRZYNALEŻNOŚCI DO ZNP **W 2021** ROKU OBCHODZIŁA **kol. Blandyna Płaczek** – którą bardzo przepraszamy, bo została pominięta w wykazie jubilatów w naszym ubiegłorocznym biuletynie. Koleżance gratulujemy pięknego stażu w naszej związkowej rodzinie i obiecujemy, że przy następnych jubileuszach taka sytuacja już się nie powtórzy.

POECI SĄ WŚRÓD NAS

Twórczość poetycka naszej koleżanki Teresy Niedzieli rozkwita. Teresa odważnie rozpostarła skrzydła... i wznosi się coraz wyżej w swej poetyckiej twórczej przestrzeni. Jej kobiecą poezję, pełną uczuć, emocji, myśli, refleksji, często o osobistym charakterze, ubogaca różnorodność środków artystycznego wyrazu. Teresa ciągle szlifuje swój poetycki warsztat, pracuje nad pięknym słowem. Inspiracją dla niej stają się czasem zwykłe ludzkie sprawy, przedmioty oraz przyroda, której zmienność kojarzona jest z przemijaniem... Lubimy czytać jej wiersze

Mozaika

Z rozsypanych kawałków życia
układam mozaikę
kawałki gazet
łzy i uśmiechy
radość i smutek
zdjęcia
listy
zasuszone kwiatki
uniesienia
wiersze
muzyka

miłość
macierzyństwo
łączę je kolorami
wielkością
ważnością
pracowicie sklejam
skrawki z wielu lat
po skończonej pracy
okazało się
że stworzyłam
Twój portret...
Wrzesień 2020

Czy moje ręce są za krótkie
bo nie dosięgam gwiazd?
Czy nogom brak sił
bo nie potrafię nadążyć
za mijającym czasem?
Czy moje serce jest za ciasne
Bo nie bije w rytmie

Narzuconym przez współczesność?
A może... marzenia trzeba skroić
na miarę możliwości?
Poczekać na... spadające gwiazdy
Pogodzić się z przemijaniem
I kochać tak mocno, jak tylko można?
Październik 2020

Lustro.

Jest w moim domu
Od początku.
W tej samej,
Drewnianej ramie.

Dbam o nie,
Czyszczę, pilnuję,
żeby nie było smug

Chyba mnie nie lubi.
Ciągle gorzej i gorzej
Pokazuje moje odbicie.
Nawet jeśli się do niego
Uśmiecham.
Nie staje się życzliwsze
I nie ukrywa
Mijającego czasu...
Maj 2020

Modłę się zasluchaniem
W szeleście liści na drzewach,
W ptasie trele,
W szum strumienia...
Modłę się zachwyceniem
W dmuchawce wśród trawy,
W bluszcz oplatający korę drzewa,

W chmury płynące po niebie...
Modłę się zapałaniem
W urodę lasu,
W majestat górskich szczytów,
W słońce skrzące się na tafli jeziora...
To czasem więcej niż pacierz...
Lipiec 2022

Z ŻYCIA NASZEJ SEKCJI

Spotkania w naszym DOMU ZNP

II Rejs po Kanale Gliwickim

Wrocław

Paryż

Ciechocinek

Włochy, Mare e Pineta

Korfu

Spotkania tematyczne

INFORMACJE SEKCJI EMERYTÓW I RENCISTÓW ZNP

Aktualny stan osobowy SEiR - 214 członków

Zmarło w 2021/2022r. - 9 członków

Nowo zapisanych – 2 członków

Wpływ środków ze składek członkowskich za 2021 rok wyniósł: 15 493,80 zł

- Przypominamy o opłacaniu składek członkowskich zgodnie z Instrukcją Zarządu Głównego ZNP. Wysokość składki miesięcznej to 0,5 % kwoty pobieranej emerytury lub renty (netto), obliczana na podstawie przedstawionego przez członka ZNP dokumentu potwierdzającego aktualną wysokość otrzymywanego świadczenia.
- Osoby, które ukończyły 80 rok życia, płacą do końca br. kalendarzowego składkę w wysokości 36 zł rocznie /3zł/mies./ - 40 członków powyżej 80 roku życia.
- Nieuregulowanie składek przez kolejne trzy miesiące skutkuje powiadomieniem pisemnym o możliwości ustania członkostwa w ZNP.
- Członkowie, którzy nie mają uregulowanych składek, nie są upoważnieni do korzystania z oferty ZNP, w tym z zapomóg zdrowotnych, losowych oraz zasiłków statutowych.
- Nr konta bankowego ZO ZNP w Rybniku, na które można dokonywać przelewu składek członkowskich: **73 1240 4357 1111 0000 5320 8228**
- Zgodnie z uchwałą ZO ZNP w Rybniku z września 2018 roku, z wnioskiem o statutowe zapomogi zdrowotne można występować co 2 lata, po złożeniu wymaganych dokumentów, w tym imiennych faktur. Paragony nie są wliczane do kosztów leczenia!
- Prosimy o zgłaszanie przewodniczącej Sekcji /tel. **737477102**/ osób chorych, czy też znajdujących się w trudnej sytuacji losowej, które wymagają pomocy.
- W 2022 roku do września, przyznano zapomogę zdrowotną 8 naszym członkom na ogólną kwotę 3400 zł, oprócz tego 3 zapomogi z ZG ZNP na kwotę 3000 zł.
- Wyplacono 9 zasiłków statutowych na łączną kwotę 2100 zł.
- Paczki dla chorych decyzją Zarządu Oddziału będą przygotowywane tylko raz w roku jesienią. Prosimy o zgłaszanie chorych.
- Delegacja Sekcji uczestniczy zawsze w ostatniej drodze naszych zmarłych członków składając wiązankę pogrzebową – prosimy o informacje o pogrzebie oraz pomoc w zredagowaniu wspomnienia o zmarłych do naszego biuletynu (informacje biograficzne o zmarłych, przebieg kariery zawodowej, zdjęcie).
- Nasza Sekcja nie pozostała obojętna na los uciekinierów wojennych z Ukrainy przebywających w naszym mieście. Członkowie Sekcji włączyli się w prowadzenie lekcji języka polskiego dla Ukraińców organizowane przez ZO ZNP oraz do zbiórki przyborów szkolnych dla ukraińskich uczniów. Niektórzy przyjęli uchodźców do swoich domów, a także nadal prowadzą dla nich zorganizowane lekcje języka polskiego na zasadzie wolontariatu.
- Apelujemy nadal o uaktualnienie swoich danych (adres, telefon, adres e-mail), w celu możliwości nawiązania kontaktu.

- W biurze ZNP w Rybniku porad prawnych będzie udzielał mecenas Dariusz Dwojewski w/g harmonogramu: 9.III, 13.IV, 18.V - porady będą udzielane w biurze ZNP w Rybniku, ul. Kościuszki 5 o godzinie 15:00. W celu skorzystania z porady prawnej należy wcześniej zadzwonić do biura na numer telefonu: 32 42 22 876
- Podajemy adres e-mailowy, poprzez który można kontaktować się z Oddziałem ZNP w Rybniku: **rybnik@znp.edu.pl** i zapraszamy do odwiedzania strony internetowej ZO ZNP w Rybniku **www.rybnik.znp.edu.pl** W zakładce SEiR są zamieszczane ogłoszenia i ważniejsze informacje o działalności Sekcji. Z zakładki Dokumenty można pobrać niezbędne formularze:
 - Regulamin przyznawania zasiłku statutowego i zapomogi losowej
 - Zasiłek statutowy – wniosek
 - Zapomoga losowa – wniosek
 - Deklaracja wstąpienia do ZNP
- Zapraszamy do czytania naszych bieżących informacji zamieszczanych na Facebooku /profil Sekcja Emerytów ZNP w Rybniku/ oraz na e-stronie ZO ZNP.
- Informujemy, że spotkania ogólne SEiR odbywać się będą tylko raz w roku z okazji Dnia Edukacji Narodowej i będą dofinansowane. Nie będzie już upominków świątecznych dla wszystkich, ponieważ generowały bardzo wysokie koszty, a nie zawsze spełniały oczekiwania naszych członków. Czasem mimo wielokrotnych wezwań, nie zostały odebrane. Upominki były zamiast spotkań, które nie mogły się odbyć z powodu pandemii. Informujemy, że również nie korzystamy z dofinansowania ZNP do naszych integracyjnych wyjazdów, wycieczek, wczasów i imprez organizowanych przez kol. Annę Pojdę.
- Dyżur przewodniczącej SEiR: w środę od godz. 11.00 – 13.00 w biurze ZNP

Planowane wyjazdy organizowane dla członków Sekcji Emerytów i Rencistów ZNP

– odpowiedzialna kol. Anna Pojda /tel. 696510410/:

- 28 wrzesień /środa/ – Planetarium w Chorzowie – koszt 70 zł /1 os. przy 40 uczestnikach. Cena obejmuje: przejazd, ubezpieczenie, bilety na wystawę, na seans w planetarium, przejazd Melexami po parku. Wyjazd z parkingu ZSEU w Rybniku o godz. 9.00, powrót ok.17.30.
- 7 października – Filharmonia Śląska w Katowicach, w programie Bethoven „Symfonia losu” . Koszt 60 zł / bilet ulgowy + przejazd. Wyjazd o 17.30.
- 11 – 13 października – Bukowina Tatrzańska Termy – koszt 480 zł. Wyjazd o godz. 6.00
- 24 października /poniedziałek/- Teatr Śląski w Katowicach, monodram „Byk” wg Twardocha. Koszt: bilet ulgowy 55 zł + 25 zł przejazd – razem 80 zł. Wyjazd o godz.17.30.

- 11 listopada /piątek/ - Teatr Śląski w Katowicach – opera lub balet.
- Styczeń 2023 – Cieszyn Teatr A. Mickiewicza Jasełka.
- 24 – 28 stycznia 2023 – Madera samolotem z Pyrzowic. Cena: 3690zł/1os.
- Luty – Kulig w Beskidach.
- Marzec – Bukowina – Termy.
- 4 kwietnia /wtorek/ - Kraków – kiermasz wielkanocny
- Maj, weekend majowy – 3 dniowy wyjazd w Góry Sowie.
- Czerwiec – Camping Włochy – Mare e Pineta
- Szczegółowe informacje dotyczące planowanych wyjazdów pojawiać się będą na bieżąco na Facebooku, lub na e-stronie ZNP w Rybniku, a także u kol. Anny Pojdy.

Zapraszamy na wyjazd do sanatorium!

Sanatorium ZNP w Ciechocinku – 2023 r.

Grupa 50-osobowa – pobyt z wyżywieniem, zabiegami i dojazdem

Termin: **14 maja – 28 maja 2023 r.**

Ceny od osoby:

Pokój 1 os. – członek ZNP 3140 zł/os.,

Pokój 2 os. – członek ZNP 2570 zł/os., osoba towarzysząca 2980 zł/os.

Pokój 3 os. – członek ZNP 2230 zł/os., osoba towarzysząca 2580 zł/os.

Szczegółowe informacje będą pojawiać się na stronie ZO ZNP w Rybniku.

Współpraca z Rybnicką Radą Seniorów w miarę możliwości.

Przewodnicząca RRS – p. Stefania Foreiter, telefon 502 301 178

rada.seniorow@miastorybnik.pl

Klub Senior+ Północ - lokalizacja Rybnik ul Orzeszkowa 17

Telefon kontaktowy – 666 643 601

Zajęcia dla seniorów:

poniedziałek 9.00 – 13.00 – zajęcia cyfrowe / komputer/;

wtorek 9.00 – 12.00 – zaj. kulturalne, trening pamięci, 12.00 – 13.00 – makrama

W zajęciach można uczestniczyć po uprzednim zgłoszeniu się telefonicznie!

Środa 15.00 – 19.00 – zaj. twórcze, rękodzieło;

czwartek 9.00-13.00 zaj. rozwojowe, 10.30 – 13.00 terapia sztuką;
piątek 9.00 – 13.00 – zaj. muzyczne, gimnastyka (I i II grupa) – ostatnie piątki miesiąca
relaksacja, w soboty i niedziele nieczynne!

Dział Rybnicki Telefon Seniora

Ułatwia osobom starszym udział w życiu społecznym. Przeciwdziała osamotnieniu poprzez rozmowy telefoniczne. **Telefon kontaktowy – 327847874** czynny od poniedziałku do piątku od godz. 10,00 do godz. 14,00.

To praktyczne urządzenie może ocalić życie seniora potrzebującego pomocy w razie nagłego pogorszenia się stanu zdrowia. Natychmiastowa pomoc zdalna! Zainteresowane opaską osoby uzyskują szczegółowe informacje w Ośrodku Opieki Społecznej w Rybniku, ul. Żużłowa 25, tel. **32 43 99 306**

NAU – Nauczycielska Agencja Ubezpieczeniowa

Agentem ubezpieczeniowym w Oddziale ZNP w Rybniku jest koleżanka Bożena Ucherek, tel. kontaktowy: 509 925 066, adres e-mail: bozenaucher@wp.pl

Członkowie ZNP są objęci związkowym ubezpieczeniem od Następstw Nieszczęśliwego Wypadku - **NNW - 2022 rok - nr polisy - WA50/000400/17/A/000598** – szczegóły na stronie rybnik.znp.edu.pl

Wysokość ubezpieczenia za 2022 rok wyniósł 20 zł/na członka ZNP

ODESZŁY LECZ POZOSTANĄ W NASZEJ PAMIĘCI

KRYSTYNA PAWŁASZCZYK

– pracownik administracji i obsługi Szkoły Podstawowej 2 w Rybniku.

Zmarła w grudniu 2021 roku.

ZOFIA ŁUKASZEWSKA

– pracownik administracji i obsługi Zespołu Szkół nr 3 w Rybniku.

Zmarła 30 maja 2022 roku.

„Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą” /ks. Jan Twardowski/

JESIENNE OPTYMISTYCZNE REFLEKSJE -DLA SENIORÓW

„Zawsze można być człowiekiem z młodą duszą i sercem”

To piękne przesłanie, ale jak to zrobić, gdy jesień życia, choćby najpiękniejsza, niesie swoje ograniczenia i przypomina o odwiecznym prawie przemijania, a my żyjemy w ciekawych, ale wyjątkowo trudnych czasach, w klimacie rosnących konfliktów i niepokojów, konsumpcjonizmu i dehumanizacji. Jak żyć, by wciąż na nowo odkrywać sens życia, na każdym jego etapie, jak „sięgać po gwiazdy” i nieustannie wzrastać? Jak pożytecznie i pięknie zarazem wykorzystać ten swój złoty czy późnojesienny czas? Z tymi pytaniami zwróciłam się do znanej z ciekawych i pięknych felietonów, reportaży i wywiadów p. Zofii Gierczyk, która z grupą przyjaciół daje jednoznaczną odpowiedź. Jako nauczyciele przygotowali do życia wiele pokoleń młodzieży, a dzisiaj, w nowych okolicznościach, sami uczą się żyć twórczo i ciekawie, dzielić się światłem jak chlebem i bronić nadziei. Mają już sporo doświadczeń w tym względzie, warto, by i inni z nich skorzystali.

Ponawiam więc pytania do Adresatki: **Jak widzisz i oceniasz realia tzw. „jesieni życia”?**

- Myślę, że dopiero dojrzałość uczy doceniania tego, co się ma i pokazuje, że każdy czas jest dobry, każda pora ma wiele do zaoferowania, każdy dzień stanowi Boży dar, za który trzeba dziękować. A co do wieku, to warto pamiętać, czym mamy się cieszyć i co uświadamiać sobie

nieustannie, wbrew powtarzanym stereotypom, że starość się Panu Bogu nie udała. Prawda jest bowiem taka:

„Jeśli macie szczęście, to właśnie się starzejecie. Starość jest przywilejem. Długie życie jest być może największym ze wszystkich darów. Jeśli je dobrze wykorzystać.”

Dobrze wykorzystać - znaczy żyć twórczo, ciekawie, wolniej i spokojniej, ale za to pełniej i głębiej; pamiętając, że człowiek jest dla siebie zadaniem. Możliwości otwierają się niezależnie od lat i na nic nie jest za późno, dopóki w sercu jest miejsce na piękno, nadzieję, radość i odwagę. Mimo upływu czasu zawsze można czuć się młodym, a wiek ma jeszcze tę zaletę, że dopiero on przywraca wielu rzeczom właściwą miarę. Ktoś powiedział bardzo mądrze: „Bóg zsyła nam starość, ale tylko od nas zależy, czy pozostaniemy młodzi”.

Takie optymistyczne nastawienie na pewno ułatwia życie, ale jeszcze ważniejsze miejsce w nim zajmuje drugi człowiek i wzajemne relacje z innymi. Z tego, co czasem opowiadasz, widzę, że można Wam pozazdrościć, jako grupie koleżeńskiej, dlatego sprowokowałam rozmowę, aby i inni mogli z doświadczeń skorzystać, żebyś nam o nich opowiedziała.

- Zanim przybliżę konkrety naszych czwartkowych spotkań i zachęcę do podobnych, chciałabym podeprzeć się teorią, uzasadniającą ich wagę. Wskazać - co myślę o znaczeniu kontaktów międzyludzkich, rozmów, podtrzymywaniu przyjaźni i więzów - najmądrzejsi z mądrych osobistości. Zacznę więc od przytoczenia kilku wypowiedzi:

Zdaniem Jana Pawła II każde spotkanie z drugim człowiekiem jest ogromną potrzebą i tęsknotą nas współczesnych, bo to człowiek człowiekowi najbardziej jest potrzebny do szczęścia. Będąc wielkim pasjonatem spotkań, Ojciec Święty potrafił każdemu uczestnikowi, bez względu na to, kimkolwiek był, przesyłać czytelny sygnał, że jest dla niego kimś ważnym. Wiedział, że każdy z nas nosi w sobie tabliczkę pragnień z napisem: „Chcę być dla kogoś ważnym, chcę, byś mnie zrozumiał, wysłuchał, obdarzył zaufaniem; chcę być potrzebnym, liczyć się. Potrzebuję twojego czasu i uwagi”. Papież - Polak potrafił to dawać, bo umiał kochać ludzi, gromadząc miliony - szczerze rozdawał swą miłość - i serca dla wszystkich mu starczało.

Ksiądz Józef Tischner mówił o spotkaniach, że są wyjściem z własnego świata, z własnej samotności i otwarciem na ludzi. Poszerzają horyzonty i uczą bycia z innymi i dla innych. Ryszard Kapuściński pisał, że spotkanie to największe przeżycie i najważniejsze doświadczenie, bo żeby lepiej poznać siebie, trzeba poznać innych. Bez spotkania i rozmowy będziemy się mijać, pozostaniemy sobie obcy, zimni, nieczuli, bez wyrazu i duszy.

Poeta, Edward Stachura, bardzo potrzebował tej bliskości, toteż wołał „Do kogoś na świecie”:

„Jeśli ty dasz mi trochę - ja ci dam dużo!

Jeśli ty dasz mi dużo - ja ci dam więcej!

Jeśli ty dasz mi wszystko - ja też dam ci wszystko!”

Popularny teolog i pisarz, Gianco Ravasi przekonywał: „Każda relacja międzypersonalna jest nam niezbędna jak powietrze, którym oddychamy i jak światło, w którym żyjemy, ponieważ zostaliśmy stworzeni do komunii i miłości”.

Tylko spotkania pozwalają przebić się przez ludzkie opancerzenie i dotrzeć do wnętrza, odkryć czyjąś inność i niepowtarzalność, poznać, zrozumieć i doznać bliskości. Brak wzajemnych relacji wyobcowuje, tworzy kulturę samotności, a ta często doprowadza do chorób społecznych i depresji. Bardzo doświadczony chorobą Randy Pausch, bohater „Ostatniego wykładu” w testamentalnym przekazie zapisał: „Jeśli z otwartym sercem zwrócisz się do drugiej osoby, wtedy sam otrzymasz miłość i zrozumienie. Bądź wdzięczny za spotkanie z drugim człowiekiem!” /.../ Sprawą najważniejszą są dziś wzajemne relacje międzyludzkie. /.../ Szkolna ława niczym biała łąka łączy ludzi, również i nauczycieli. Koleżeńskie więzi przetrwały próbę czasu i wciąż trzymamy się razem i staramy się czynić emeryckie życie lepszym

i radośniejszym. /.../ Z tych ciekawych opowieści wynika, że Twoje grono przyjaciół jeszcze raz dało świadectwo, że „wielkość człowieka polega na jego postanowieniu, by być silniejszym niż warunki czasu i życia”, i że kultywujecie przyjaźń, którą trzeba współtworzyć jak miłość. „Nie wszyscy są powołani, by być artystami w ścisłym sensie tego słowa, jednak wg Księgi Rodzaju zadaniem każdego człowieka jest być twórcą własnego życia; człowiek ma uczynić z niego arcydzieło sztuki” - pisał C. K. Norwid, ulubiony poeta Jana Pawła II, a Ty, przypomniałaś nam tę ponadczasową prawdę, że zawsze można i trzeba być człowiekiem z młodą duszą i sercem, za co serdecznie dziękujemy.

/Kazimiera Mrówka – Starosądeckie pismo parafialne „ Z Grodu Kingi”/

„Z życiem trzeba na wesoło, chwil szczęśliwych szukać wkóło. Nie martw się, że siwa głowa albo łysa już połowa. Wiek to żadna jest przeszkoda, uśmiech życiu smaku doda. Usuń z czoła smutne chmury, iskrą ożyw wzrok ponury. Nie zasłaniaj więcej lustra. Droga naprzód nie jest pusta. Żeby spotkać nowych ludzi, trzeba tylko się obudzić”

Koleżanki i Koledzy!

Bardzo dziękujemy Wam za udział w dzisiejszym spotkaniu. Mamy nadzieję, że czas spędzony w gronie dawnych przyjaciół z pracy, będzie dla Was darem – darem przyjaźni, który nigdy nie jest ciężarem. On nie obciąża, albowiem jest unoszony strumieniami sympatii, które płyną bez skrytych zamiarów z serca do serca. Niech te piękne chwile pozostawią miłe wspomnienia, a radość spotkania niech rozgrzewa Wasze serca. Życzymy wszystkim członkom naszej Sekcji dobrego zdrowia, radości i dni pełnych jesiennych barw i kolorów oraz umiejętności odkrywania piękna w samym sobie i w innych.

16 października 2022 zapraszam na msze św. w Bazylice za żyjących i zmarłych członków ZNP na godzinę 12:00

Przewodnicząca Sekcji Emerytów i Rencistów ZNP w Rybniku
Maria Rączka

